

1 Our shiur began with the two versions of the מחלוקת between Rav Yehuda and the ר' שמעון regarding the effectiveness of the עירובין between the middle and outer חצירות.

1 *Two Versions...*

רבנן ר' שמעון

2 אמר רב יהודה אמר רב זו דברי ר' שמעון - Rav Yehuda says in the name of Rav that ר' שמעון allows all carrying between the middle חצר and the outer חצירות - from the outer to the middle, and from the middle to the outer. אבל חכמים אומרים רשות אחת משמשת לשתי רשויות אבל לא שתי רשויות משמשות לרשות אחת - But the חכמים say that the people from the outer חצירות may carry to the inner חצר, because both can be considered to be residing in the middle חצר, but the people from the inner חצר may not carry to the outer חצירות, because the middle residents cannot be considered to be residing in both חצירות.

However, רב יהודה says, when I repeated רב's opinion to שמואל, he disagreed and said;

אף זו דברי ר' שמעון - What רב attributed to the חכמים is actually the opinion of ר' שמעון, that the outer חצירות may carry to the inner חצר, but not vice versa. However, the חכמים hold - שלשתן אסורות - All three חצירות cannot carry to any other חצר.

תניא כוותיה דרב יהודה אליבא דשמואל - The Gemara cites a ברייתא which agrees with שמואל's understanding of the מחלוקת.

2 אמר רב יהודה אמר רב

זו דברי ר' שמעון: אבל חכמים אומרים: רשות אחת משמשת לשתי רשויות אבל לא שתי רשויות משמשות לרשות אחת

שמואל

אף זו דברי ר' שמעון: חכמים: שלשתן אסורות

תניא כוותיה דרב יהודה אליבא דשמואל

3 ואזאדא שמואל לטעמיה - ואזאדא שמואל's understanding of ר' שמעון's פסק about חצר שבין שני מבואות - a חצר located between two מבואות,

עירבה עם שניהם אסורה עם שניהם - If they made an עירוב with both מבואות, the people from the חצר cannot carry into either מבואות, because they cannot be part of both מבואות's.

3 ואזאדא שמואל לטעמיה

חצר שבין שני מבואות

עירבה עם שניהם

אסורה עם שניהם

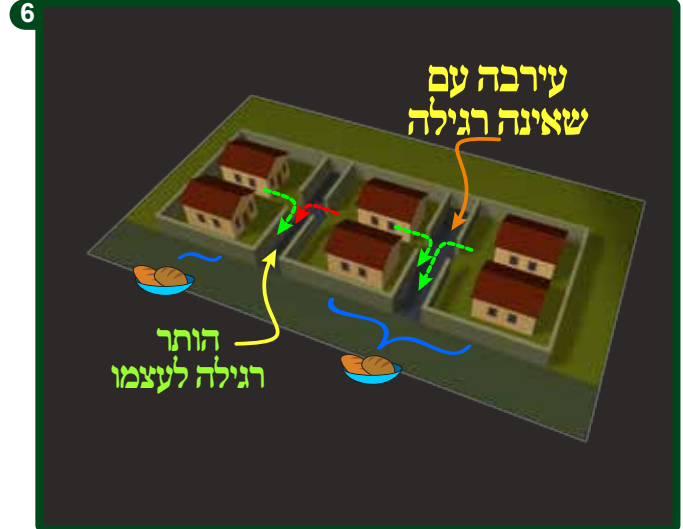
- 4 add; שמואל
 - לא עירבה עם שניהם אוסרת על שניהם
 If the חצר did not join the עירוב of either מבוי, none of the other מבוי in those מבואות are permitted to carry to the מבוי, because the failure of a single חצר to participate in the עירוב invalidates it for everybody.

- 5 adds several qualifications:
 - היתה באחד רגילה ובאחד אינה רגילה -1
 If the residents of that חצר are accustomed to use only one of the two מבואות,
 - זה שרגילה בו אסור
 The other חצירות of the מבוי that they generally use cannot carry, because their עירוב is invalid if one of its members - this חצר - did not participate. However,
 - שאינה רגילה בו מותר
 The other מבוי can carry because their עירוב is valid. Although this חצר sometimes goes out through that מבוי, but since they do not use it regularly they are not considered part of that מבוי.

- 6 - עירבה עם שאינה רגילה בו הותר רגילה לעצמו -2
 If the חצר only joined in the עירוב of the מבוי it does NOT generally use, the מבוי that it usually uses CAN carry. Their עירוב is valid without this חצר's participation, because by joining the רגילה, this חצר has actively disassociated itself from its regular מבוי.

7 -3- If the רגילה made an עירוב - and the אינה did not make an עירוב - and this חצר did not join with either one - The עירוב of the רגילה is valid, even though this חצר did not join, because
 - דוחין אותה אצל שאינה רגילה בו
 The רגילה tells this חצר to use the אינה רגילה for this שבת.
 Since both this חצר and the שאינה רגילה מבוי cannot carry, they have nothing to lose by the חצר becoming part of the אינה רגילה, and disassociating from the רגילה for this שבת, in order to allow the רגילה to enjoy its עירוב.
 - וכגון זה כופין על מדת סדום
 We can compel someone to do something that will benefit others at no expense to him, which the people of סדום refused to do. This is otherwise known as
 - זה נהנה וזה לא חסר
 One benefits, and the other does not lose.

8 The Gemara continues with additional rulings of שמואל relating to עירובי חצירות:
 First, unlike ר' חנינא, Shmuel holds המקפיד על עירובו אין עירובו עירוב -
 If someone is particular that nobody eats the bread he contributed to the עירוב - it invalidates the עירוב, because
 - מה שמו עירוב שמו
 The word עירוב means mixing together, and also means pleasant!
 This attitude is contrary to both.

9 Similarly,
 - החולק את עירובו אינו עירוב
 One who deliberately separates part of the עירוב from the rest - it invalidates the עירוב.
 Now, we have a מחלוקת -
 - נתנוהו בשני כלים - if the עירוב was put in 2 vessels,
 - בית שמאי אומרים אין זה עירוב ובית הלל אומרים הרי זה עירוב
 However, the בית הלל validate the עירוב only when part of it was put in another כלי for convenience, such as if it did not fit in one vessel, but when he wants it to be separate they agree that it's not valid.

10 The Gemara quotes a *מחלוקת* about the concept of עירוב: אמר שמואל עירוב משום קנין – All who contribute bread to the עירוב acquire a part-ownership of the house where the עירוב is placed. We do not use money for this קנין, because money is not always available שבת ערב. Even after the fact, if an עירוב was made with money it would not be valid, because the חכמים were concerned שמה יאמרו מעה עיקר – people will think it can ONLY be made with money, and when money will not be available, they will not make an עירוב at all.

10

אמר שמואל
עירוב משום קנין
ownership

We do not use MONEY
because
it's not always available
ערב שבת

If made with MONEY
NOT VALID
לא יאמרו מעה עיקר

11 רבה אמר עירוב משום דירה – All who contribute to the עירוב become residents of that house for that שבת, because their bread is there. There are three practical differences between the two opinions:

- 1- כלי - a utensil - can affect a קנין, but does not a residence make.
- 2- פחות משהו פרוטה - A piece of bread worth less than a פרוטה - cannot make a קנין, but makes a residence if it is שתי מזון סעודות - enough for 2 meals.
- 3- קטן - if a minor collects the עירוב - He cannot be a שליח to make a קנין, but the house becomes a residence based on the bread is there - It's not his doing.

11

רבה אמר
עירוב משום דירה
residence

THREE DIFFERENCES:

3 קטן ✓ ✗ קנין דירה	2 פחות משהו פרוטה ✓ ✗ קנין דירה שתי מזון סעודות	1 כלי ✗ ✓ קנין דירה

12 Zug di Mishnah: מי שבא בדרך וחשכה לו - a traveler who has not arrived within the תחום of his house before שבת, can identify a specific landmark, such as a tree or fence, that is within 2000 אמות of where he is, and within 2000 אמות of his home, and establish that spot as his שבת residence. If he recognizes a landmark but does not specify the exact location where he wants to be קונה שבת - for example he says שבתתי תחתיו - my residence should be UNDER the tree, it is not effective. If he says שבתתי בעיקרו - my residence shall be at the base of the tree, it IS effective. He is קונה שבת at the base of the tree, and he can walk up to 2000 אמות, from where he is at the onset of Shabbos to the tree, and up to 2000 אמות, from the tree to his home.

12

מלבי"ם

מי שבא בדרך וחשכה לו

קונה שבת

שבתתי תחתיו
לא אמר כלום

שבתתי בעיקרו
קונה שבת at the base

13 The Gemara mentions a מחלוקת אמרואים as to what the Mishnah means by כלום.

לא אמר כלום. רב holds he was not קונה שביטה under the tree at all - Rashi adds - he was not קונה שביטה where he is either, because his intention was not to be קונה שביטה there, but under the tree. Therefore, he is left with no שבת residence, and is limited to walking four אמות.

שמואל holds that he IS קונה שביטה under the tree, but we do not know at which specific spot. Therefore, the space under the tree is like a

חמר גמול - it's figured in to the 2000 אמות in each direction לחומרא!

His current location must be within 2000 אמות of the far end of the tree, and his house must be within 2000 אמות of the other end of the tree.

The remainder of the Mishnah will be reviewed with its respective Gemara.

13 מחלוקת:

שמואל קונה לבית under the tree We don't know at which specific spot	רב NOT קונה שביטה AT ALL He's limited to 4 אמות
חמר גמול 2000 אמות לחומרא	
2,000 אמות 2,000 אמות	